

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Hanna Małaniuk

SA Mariola Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Wspólnoty Mieszkaniowej (...)** z siedzibą w **Ł.**

przeciwko **A. P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 24 kwietnia 2013 roku, sygn. akt: XII C 1758/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA H. Małaniuk SSA J. Geisler SSA M. Głowacka

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2013 roku Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 31 grudnia 2012 roku (pkt 1) oraz odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie z dnia 31 grudnia 2012 roku (pkt 2).

W motywach rozstrzygnięcia Sąd I instancji wyjaśnił, że w jego ocenie pozwany nie dochował należytej staranności przy wnoszeniu zażalenia do Sądu, a przez to ze swej winy uchybił terminowi do dokonania tej czynności. Wskazał, że pozwany jest w niniejszej sprawie reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, który winien czuwać nad terminowym składaniem pism procesowych. Zatem powoływane we wniosku o przywrócenie terminu okoliczności, w postaci złych warunków atmosferycznych oraz przebywania przez pozwanego u swojej matki, nie mogą uzasadniać przywrócenia terminu do złożenia zażalenia.

W konsekwencji wniosek ten podlegał oddaleniu na podstawie art. 168 k.p.c. Powyższe skutkowało także koniecznością odrzucenia spóźnionego zażalenia pozwanego na postanowienie z dnia 31 grudnia 2012 roku, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany, zaskarżając je w zakresie dotyczącym odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 31 grudnia 2012 roku oraz wnosząc o jego zmianę poprzez przywrócenie mu terminu do

wniesienia zażalenia na postanowienie o oddaleniu wniosku o zwolnienie go od kosztów sądowych w postępowaniu apelacyjnym, ewentualnie o jego uchylenie oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżący zarzucił:

1. naruszenie art. 168 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, iż strona oraz jej pełnomocnik ze swej winy uchybili terminowi do wniesienia zażalenia na postanowienie w przedmiocie oddalenia jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych postępowania apelacyjnego,
2. naruszenie art. 148 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie przez Sąd I instancji skierowania sprawy w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu na posiedzenie jawne.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy podkreślić, iż jak wynika z treści zażalenia, intencją skarżącego było objęcie przez Sąd Apelacyjny kontrolą instancyjną nie tylko postanowienia o odrzuceniu zażalenia, lecz także niezaskarżalnego postanowienia o odmowie przywrócenia terminu do złożenia tego zażalenia, na co zezwala art. 380 k.p.c., stosowany odpowiednio z mocy art. 397 § 2 k.p.c. również do postępowania zażaleniowego. Niewątpliwie rozstrzygnięcie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 31 grudnia 2012 roku, miało wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Niezasadny okazał się zarzut naruszenia art. 148 § 2 k.p.c. poprzez zaniechanie skierowania sprawy w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu na posiedzenie jawne. Art. 169 § 5 k.p.c. wyraźnie wskazuje, iż postanowienie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Nie ma przy tym znaczenia, czy jest to postanowienie uwzględniające, oddalające, czy też odrzucające wniosek (vide: Komentarz do art. 169 k.p.c., Joanna Bodio, stan prawny: 19 marca 2013 roku, opubl. w: LEX). Wbrew stanowisku skarżącego odmienny wniosek nie wypływa z cytowanego w zażaleniu orzecznictwa Sądu Najwyższego, które wydane zostało przed wejściem w życie w/w przepisu (co nastąpiło w dniu 19 kwietnia 2010 roku), a przez to utraciło swą aktualność w obowiązującym stanie prawnym.

Możliwość skierowania sprawy w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności prawnej na posiedzenie jawne jest uprawnieniem Sądu, a nie jego obowiązkiem, zatem o naruszeniu w/w przepisu nie może być mowy.

Sąd Apelacyjny podzielił także stanowisko Sądu Okręgowego, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu do złożenia w/w zażalenia.

Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. warunkiem przywrócenia terminu jest, aby niedokonanie czynności procesowej w terminie nastąpiło bez winy podmiotu składającego wniosek o jego przywrócenie. Brak winy w uchybieniu terminowi powinien być oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy (por. m.in. orz. Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1972 roku, III CRN 448/71, OSPiKA 1972, nr 7-8, poz. 144) i przy braniu pod uwagę także uchybień spowodowanych nawet lekkim niedbalstwem.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób stwierdzić, by pozwany wykazał się dostateczną starannością, uzasadniającą przyjęcie, iż uchybił on terminowi do wniesienia zażalenia bez swej winy. Podzielić należy stanowisko Sądu I instancji, że wystarczające w tym względzie nie może być powołanie się na trudne warunki atmosferyczne i przebywanie u matki. Skoro skarżący w okresie zimowym planował wyjazd poza miejsce swojego zamieszkania, to powinien liczyć się z ewentualnością wystąpienia trudnych warunków atmosferycznych i w taki sposób zorganizować swój pobyt, by uwzględnić także konieczność dojazdu do placówki pocztowej w celu wysłania przesyłki do Sądu. Taką

przezorność pozwany winien zachować tym bardziej, że termin do złożenia zażalenia upływał w sobotę, a powszechnie wiadomo, że w tym dniu placówki pocztowe są krócej czynne.

Słusznie wreszcie argumentował Sąd I instancji, że w przypadku pozwanego należy założyć wyższy miernik staranności, skoro jest on w sprawie reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, który winien czuwać nad terminowym wniesieniem przez pozwanego zażalenia.

Biorąc pod uwagę powyższe uznać należy, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki uzasadniające przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 31 grudnia 2012 roku.

Skoro zatem decyzja Sądu Okręgowego o odmowie przywrócenia uchybionego terminu jest trafna, tym samym złożone wraz z wnioskiem zażalenie podlegało, jako spóźnione, odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W tych okolicznościach Sad Apelacyjny oddalił zażalenie pozwanego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA H. Małaniuk SSA J. Geisler SSA M. Głowacka